

[Luovutan](#)

Se tunne, kun olet vihainen itsellesi, haluaisit vain lyödä itseäsi ja käskää itseäsi ryhdistymään. Se tunne, kun et tunne enää mitään.

Tää jälkimmäinen on mulle jo hyvin tuttu. En mä tunne enää mitään. Mikään ei oo enää hauskaa. Kaikki on vaan ihan turhaa. Sellaisissa tilanteissa, kun muut itkisivät, mä istun hiljaa paikoillani tyhjänä enkä saa enää itkettyä. Mä vaan oon tyhjä.

Joku kysyy "miten sulla menee?" Hyvin, on mun tavallinen vastaus kelle tahansa. Jos joku pyytää kertomaan tarkemmin, jään vain katsomaan alaspäin, en saa sanaakaan suusta sillä en tiedä mitä pitäisi sanoa. En tunne mitään, en edes tiedä miten mulla oikeasti menee.

Miten mun päivät sitten nyt kesälomalla menee? Aamulla herään, vaikka toivon, etten olisi herännytkään. En nouse sängystä, en vaan pysty. Jään sinne. Makaan vain tyhjänä sängyssä ja kuuntelen välillä musiikkia. Ennen itkin, mutta nykyään en pysty edes siihen. Kun kello on liian paljon, raahaan itseni vessaan, katson itseäni peilistä ja näen hahmon, joka on sisältä täysin kuollut. Haen vain keittiöstä vettä, palaan takaisin sänkyyn. Illalla raahaudun suihkuun. Sen jälkeen lukittaudun taas takaisin huoneeseeni. Yöllä yleensä viiltelen, yritän ajatella siinä onnistumatta, saatan miettiä ja yrittää itsemurhaa. Lopuksi viiltelen lisää ja nukahdan tyhjyyteen. Ei tätä vaan jaksa..

Nyt on mun aikani luovuttaa yrittäminen. En jaksa yrittää, jään vaan makaamaan tähän ja odotan kuolemaa.